

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1954.

20 MAI 1954.

PROPOSITION DE LOI

modifiant et complétant la loi du 24 juin 1952 créant le chevron de captivité pour les militaires capturés par l'ennemi au cours de la campagne 1914-1918.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le *Moniteur* du 4 juillet 1952 a publié la loi du 24 juin 1952 créant le chevron de captivité pour les militaires capturés par l'ennemi au cours de la campagne 1914-1918.

Par cette loi, le législateur a voulu réparer une injustice qui subsistait depuis 30 ans à l'égard des militaires qui furent capturés au cours de la guerre 1914-1918 les armes à la main et après avoir épuisé tous leurs moyens de défense.

Cette loi accorde le bénéfice de la réversibilité de la rente à la veuve du P. G. de 1914-1918.

Cette réversibilité est cependant refusée à de nombreuses veuves. L'Administration des Pensions militaires, approuvée par la Cour des Comptes, estime que la rente de captivité ne peut être accordée qu'à la veuve dont le mari décédé après le 24 juin 1952, avait atteint l'âge de 60 ans à cette date.

Certes, l'article 5 de la loi du 24 juin 1952 stipule que les modalités de réversibilité, d'incessibilité et d'insaisissabilité de la rente de chevrons de captivité sont identiques à celles relatives aux chevrons de front.

Le législateur a cependant tenu à préciser sa volonté en ce qui concerne le point particulier de la réversibilité.

Dans le rapport présenté au Sénat par la Commission de la Défense Nationale qui fut chargée d'examiner le projet de loi créant le chevron de captivité pour les prisonniers de guerre capturés par l'ennemi au cours de la campagne 1914-1918, cette notion, est précisée et le rapporteur s'exprime comme suit :

(A)

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1954.

20 MEI 1954.

WETSVOORSTEL

tot wijziging en aanvulling van de wet van 24 Juni 1952 tot instelling van de gevangenschapstreep voor de militairen die door de vijand werden gevangen genomen tijdens de veldtocht 1914-1918.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

In het *Staatsblad* van 4 Juli 1952 werd de wet van 24 Juni 1952 bekendgemaakt tot instelling van de gevangenschapstreep voor de militairen, die door de vijand werden gevangen genomen tijdens de veldtocht 1914-1918.

Door die wet heeft de wetgever een onrechtvaardigheid willen goedmaken, die reeds 30 jaar lang bestond ten opzichte van de militairen, die tijdens de oorlog van 1914-1918, met de wapens in de hand en na alle verdedigingsmiddelen te hebben aangewend, werden gevangen genomen.

Door die wet wordt het voordeel van de overdraagbaarheid van de rente verleend aan de weduwe van de krijgsgevangene van 1914-1918.

Die overdraagbaarheid wordt echter aan tal van weduwen geweigerd. Het Bestuur van de militaire pensioenen, daarin gesteund door het Rekenhof, is van mening dat de gevangenschapsrente alleen kan worden toegekend aan de weduwe wier echtgenoot, die na 24 Juni 1952 overleden is, op die datum de leeftijd van 60 jaar had bereikt.

Weliswaar bepaalt artikel 5 van de wet van 24 Juni 1952 dat de modaliteiten in zake overdraagbaarheid, onvervreemdbaarheid en onaantastbaarheid van de gevangenschapstreeprente gelijkaardig zijn aan deze betreffende de frontstrepen.

De wetgever heeft er echter prijs op gesteld zijn bedoeling met betrekking tot het bijzonder punt van de overdraagbaarheid nader te bepalen.

In het verslag dat aan de Senaat werd voorgelegd door de Commissie van Landsverdediging, belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot instelling van de gevangenschapstreep voor de militairen die door de vijand werden gevangen genomen tijdens de veldtocht 1914-1918, wordt dit begrip nader bepaald. De verslaggever schrijft wat volgt :

« Un commissaire a demandé quelques éclaircissements quant à la réversibilité de la pension prévue à l'article 5.

» Les conditions de cette réversibilité sont les mêmes que celles relatives aux chevrons de front, c'est-à-dire que la veuve de l'ancien prisonnier de 1914-1918 ayant répondu aux exigences de l'article 1er de la loi, recevra dès la promulgation de celle-ci, la pension de rente de chevrons de captivité à laquelle son mari avait droit, même s'il est décédé avant la promulgation de la loi et quel que soit son âge.

» En cas de décès de l'épouse de l'ancien prisonnier de guerre de 1914-1918, ou en cas de divorce ou de séparation de corps et de biens, la rente sera versée aux orphelins de moins de 18 ans. »

Le législateur s'est vraisemblablement abusé sur la portée de l'application des dispositions légales en matière de réversibilité de la rente des chevrons de front mais on ne peut dire que son intention était de ne pas accorder la réversibilité à la veuve dont le mari est décédé avant le 24 juin 1952 ou après sans avoir atteint l'âge de 60 ans.

Au contraire, il a formellement exprimé son intention d'accorder cette réversibilité à toutes les veuves de P. G. 1914-1918.

« Een commissielid wenste enkele ophelderingen in verband met de « overdraagbaarheid » van het pensioen als bedoeld in artikel 5.

» De voorwaarden voor die overdraagbaarheid zijn dezelfde als voor de frontstrepen, d.w.z. dat de weduwe van een gewezen krijgsgevangene van 1914-1918, die aan de vereisten van het eerste artikel van deze wet voldeed, vanaf de afkondiging daarvan de gevangenschapstreeprente waarop haar man recht had zal ontvangen, zelfs indien hij vóór de afkondiging van de wet is overleden en ongeacht zijn leeftijd.

» Ingeval de echtgenote van de gewezen krijgsgevangene van 1914-1918 is overleden of in geval van echtscheiding of van scheiding van tafel en bed, wordt het pensioen uitbetaald aan de wezen beneden 18 jaar. »

De wetgever heeft zich waarschijnlijk vergist in de draagwijdte van de toepassing der wettelijke bepalingen in zake overdraagbaarheid van de frontstreeprente, maar men kan niet zeggen dat het in zijn bedoeling lag de overdraagbaarheid niet te verlenen aan de weduwe wier echtgenoot vóór 24 Juni 1952 of na de leeftijd van 60 jaar te hebben bereikt, is overleden.

Hij heeft integendeel uitdrukkelijk zijn inzicht te kennen gegeven die overdraagbaarheid aan al de weduwen van krijgsgevangenen van 1914-1918 te verlenen.

L. NAMECHE.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

A l'article 5 de la loi du 24 juin 1952 créant le chevron de captivité pour les militaires capturés par l'ennemi au cours de la campagne 1914-1918, les mots « de réversibilité » sont supprimés.

Art. 2.

Il est ajouté à la même loi un article 5bis libellé comme suit :

« La réversibilité de la rente de chevrons de captivité est accordée à toutes les veuves de P. G. 1914-1918 réunissant les conditions de l'article 1er, quel que soit l'âge du prisonnier de guerre au moment de son décès et sans que la date du décès puisse avoir une incidence. »

Art. 3.

La présente loi sortira ses effets à la date de la promulgation de la loi du 24 juin 1952.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

In artikel 5 der wet van 24 Juni 1952 tot instelling van de gevangenschapstreep voor de militairen die door de vijand werden gevangen genomen tijdens de veldtocht 1914-1918, wordt het woord « overdraagbaarheid » weggelaten.

Art. 2.

Aan dezelfde wet wordt een artikel 5bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

« De overdraagbaarheid van de gevangenschapstreeprente wordt toegekend aan alle weduwen van krijgsgevangenen van 1914-1918 die de in het eerste artikel gestelde vereisten vervullen, welke ook de leeftijd van de krijgsgevangene op het ogenblik van zijn overlijden is, en zonder dat de datum van overlijden enige invloed uitoefent.

Art. 3.

Deze wet treedt in werking de dag waarop de wet van 24 Juni 1952 werd afgekondigd.

L. NAMECHE,
G. DEJARDIN,
A. PARISIS,
M. DESTENAY.